

אורות השבת

גלוון מס'
1055

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
בא

עוור
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

כוחה של מצוה

מְשֻׁכוֹ וּקְחוֹ לְכֶם צָאן לִמְשֹׁפְחֹתֶיכֶם וּשְׂמַחוֹ פְּסָחָת (שמות יב, כא)

מן פנוי שהיו שטופים בעבודת כוכבים אמר להם משכו וקחו לכם : משכו דיכם מעבודה זורה, וקחו לכם צאן של מצוה (רש"י - שמוטות יב, ז"ה והיה לכם)

הנה כי כן, כל אותן והሞותים לא שיינו כלום בלב העם, שכן גם אחורי המכחה העשירית - מכת בכורות, עדין היו ידיהם מגוארות בעבודה זורה, עד שהוחזרך משה לצותם 'משכו ודייכם מעבודה זורה וקחו לכם צאן של מצוה'. וכן מצינו במעמד קרייעת הימים, שאמרו המלאכים להקב"ה: 'מה ראתה הצל את אלו ולהטבע את אלו הרוי הלו והלו עובדי עבודה זורה', ללמדך שגם זה העת ישא ממערים ביד חזקה ובזורע נטויה וראה את כל מפעולות ה' בבחינת עין בעין תראי פניו שכינה', נותר שקווע עמוק במת"ט שער טומאת מצרים עד שלא נמצא הבדל בין שני העמים - הלו והלו עובדי עבודה זורה. ואכן,יפה דקדוק רבוינו במודש: לא נאנלו ישראל ממערים אלא בזותם דם פסח ודם מייה', לאמר שלא נאנלו בשל התורומות הרוח ושינוי הדרך שעל ידי הניסים והונפלאות, אלא רק בשל קיומן מצות דם פסח ודם מייה שהיה בידם וכן משמעו מרוש"ש).

ותדברים מופלאים, שהרי מפורש בתורה, שככל תכליות אותן והמוותים הייתה למען החדרת האמונה בהשגת הבודהה יתברך: 'למען תפארת הארץ בך ובן בך את אשר התעלמתי במצרים' (שמות י, ב), יהגדת לבך ביום ההוא לאמר... (שמות י, ח), יודעתם כי אני ה' (שמות י, ב). וידועם דברי רבוינו המפרשים, מודיעו הוה צרך להכחות את מצרים בעשר מכות שונות, וכי לא די היה להם במקה אתנית עד להכחות. זאת ועוד, גם כשכבר נשבר לב פרעה הקביד שוב ה' את למו - בוא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו למען שתייתו אותומי אלה בקרבו (שמות י, א). הרי לפניו, שתכליות ריבוי המכות לא הייתה כדי להכני את מצרים, אלא כדי להראות את כוחו וגבורתו של הקב"ה בכל מעשה הבירהה: דם וצפרדע - על המים, כינים - על הארץ, ערוב ודבר - על החיה והבהמה, שחין ומכת בכורות - על האדם, ברוד וחושך - על מערכות השמים. וכל זה נועד להשריש את האמונה והביטחון בקרב לבם של ישראל - יודעתם כי אני ה'.

ואם כן הלב משתומם, היאק כל אותן והמוותים הלו לא פועלו כלום לרוםם את העם משאול תחתית.

ובבר למדנו מכאן חכמי המשורר (יפוי השמואה) יסוד גדול, והוא שאמנים יש בכוח הנס להביא לפוך רגשות עד כדי אמרות שירה הבוקעת מקרים לבו של בעל ההודי-ה' - ייאמינו בהי ובמושה עבדו... אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת' (שמות טו, יא). אולם אין זו אלא התעරות לשעתה, ובהתפוגג הנס - מתפוגנת לה גם התעוררות והתרומות הנפש. אמרו מעתה, שאמנים הנס יינו אמצעי נפלא להתנוסס עליו והורא מפתח גדול לעבודת השמיית, מכל מקום עדין צרך בעל נפש לחדר דרכו פנימה אל הקדש. וזה שאמר הכתוב: 'יודעת היום והשבות אל לבך', רוצה לומר, שאין די בדיעת ה' אלא צריך שיחדרינה אל לבו - ויהשבות אל לבך.

ובזה בארו עומק דברי רשי על הכתוב (שמות יח, א) 'וישמע יתרו כהן מדין', ופירים רשי': 'מה שמוועה שמע ובא, קריית ים סוף' ומלהמת עמלק'. והתמייה בולטות, וכי רק יתרו שמע אוזות קריית ים סוף, והלא כבר אמר (שמות טו, יד) 'שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת', ואם כן מודיע 'שמעעה' זו פעלה רק בקירבו של יתרו. ברם על פי המבואר, אין מקום לתמייה זו. שכן יתרו השכיל להתעורר בשמייה זו ולהחיבאה לתוככי לבו - בבחינת יהשבות אל לבך', וזה שדקדק רשי' בלשונו ואמר: מה שמוועה שמע יובא', רוצה לומר השמעה שחוללה בקרבו את השינוי התהומי. ובזה נתعلا ויתר המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

להחיש הגאולה ברוחמים

בספר 'שומר אמונים' כתוב הצדיק הקדוש רבי אהרון רatas ז"ע, אסולה להחיש את הגאולה ברוחמים, בשטובל במקווה יכוון טבילה אחת 'הריני טובל כדי שהנא נפשי ונופי מוקן לקבל פני מHIGH צדקינו, ובזה עורך מליבו קליפת עמלק. וזה גם סגולה שיעינה מנו השםם בעת צרתו, כי הגאולה יקרה וחשובה עד למאוד אצל ה' יתברך. ולדעת הסמ"ק מקיים בזה מצות עשה של ציפיות לשועה'. ובוודאי שישראה ה' יתברך הרבה טובלים לכבוד מלך המשיח تعالיה בטבילים לרצון, ותבאו תשואות נפשם לפניו כיסא הכבוד לעורר רצון העליון לאガולות ישראל בחסד וברוחמים. אמרו הרבי הר"י"צ דרונו נמשל לאדם המטפס על הר גביה, ומתקrab לפטגתו. תשושים אלו מגודל המאכץ, אבל הפטגה קרובה מאוד. יש להזכיר את כל הכותות ולבור את השיטה הקטן שעוד נורא.

רב עוזיאל אדרי

ובה המרכז הרופאי "סוחקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' בא-שבע

לוח זמנים שבועי

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת
א' שבעה (21.1.24)	ב' שבעה (22.1.24)	ג' שבעה (23.1.24)	ד' שבעה (24.1.24)	ה' שבעה (25.1.24)	ו' שבעה (26.1.24)	ז' שבעה (27.1.24)
5:29	5:30	5:30	5:31	5:31	5:32	5:32
5:35	5:36	5:36	5:37	5:37	5:38	5:38
6:39	6:40	6:40	6:41	6:41	6:42	6:42
8:41	8:41	8:41	8:42	8:42	8:42	8:42
9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13	9:13
10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06	10:06
11:53	11:53	11:52	11:52	11:52	11:52	11:52
12:24	12:23	12:23	12:22	12:22	12:22	12:22
16:19	16:18	16:18	16:17	16:16	16:15	16:14
17:13	17:12	17:11	17:10	17:09	17:08	17:07
17:26	17:25	17:24	17:23	17:22	17:21	17:20

זמן הדלקת הנרות

ב'א	פרשת השבוע:
הדבר אשר דבר	הפטרה:
16:45	כניסת השבת:
17:37	יציאת השבת:
18:11	רבנו תם:

אורות הקשרות

כל העמים אשר שמעו שמו זה ורעדו אוחזם, אך לא נודע כי בא אל קרבם.

הנה כי אין רואה ואוזן שומעת, שיש בכוח מצחה אחת לפעול בקרוב לנו של האדם, יותר מכל האותות והמופתים שראו אבותינו במצרים. וזה שאמרו רבוותינו בגמ' סוטה (כא, א) : 'מצחה מגונה ומצלאה', ופרש רשי' שם: 'מגינתו מפני היסורין ומצלתו מיצר הרע'. וכן אמרו בקידושון (ל, ב): 'אם פגע לך מנוול זה משכך לו בבית המדרש'. וזה שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים יט, ט) : 'פקודי ה' ישרים ממשמי לבר מצות ה' ברה מארת עיניהם'.

גבורת הארץ על הארץ

הרב יהודה דרעי

הרבה הראשי וראב"ד בא-שבע

הרבות והמוסיצה הדתית בא-שבע
מחלקת הקשרות

**"אילן אילן במה אברך?
פירותין מתוקים...
יה"ר של נטיעות שנוטעים
מרק יהיו כמותך"**

אכילת הפירות בט"ו בשבט היא מעין שבח והודאה לבורא יתברך אשר ברוא בעולמו אילנות טובות ליהנות בהם בני אדם, ויום זה מסמן את הפריחה והשגשוג והוא יום חשבון הנפש של האדם על פריחתו הרוחנית שעליו לדאוג תמיד להיות במצב של עליה ורוחנית.

המעוניין לקבל החלטות בדיקת הפירות:

ניתן לקבלם בדרכיהם הבאים:

לשלוח הודעה whatsapp בלבד למס': 054-4586152:

או לשלוח הודעה לדוא"ל:

AvrahamT@mdatitbs.co.il

ובעה"י ישלח לכל דורש

गבורה יאלן ערוץ יטפה

הרבות והמוסיצה הדתית בא-שבע
מחלקת הקשרות

הסורה ההשאהה

**"מקדונלדס"
מתחם יס פלאנט ב"ש**

**ומהיים אין לנו שום ב'יקוח ואחריות
על המוציאים הונכרים בעסק הנ'ל**

הרבות והמוסיצה הדתית בא-שבע
מחלקת הקשרות

בשורה ממשחת

הננו שמחים לבשר לציבורו הרחב כי ביוםים אלו הצלטרפו למלול "הכשרות הרץ-ילד" שע"י "הרבנן" בש

"פלאלט סביב השעון"

רחוב דרך מצדה 166 ב"ש
ברכת יאכלו עוגנים וישבעו

אורות הפרשה

פאת אמת

וויאמר ה' אל משה בא אל פרעה' וכו'. מבאר רבינו מנחים מענדלי מקוב"ה אין חוליכים. הוא נמצא בכל מקום, מלוא כל הארץ כבודו. לכן אמר משה 'בא', ככלומר, בוא ATI, הני איתך בכל אשר תלך.

קשישת העורף למעליזותא

'בא אל פרעה', כי אני הכבדתי את ליבו' וכו'. מבאר רבינו יחיאל מיכל מוגסטינין זע"א משה תהה והתפלא, מינוי קשיות עורף כזאת לפרעיה, הלווא מידות אלה קשיות העורף למלוליתא וראויות לירא שמיים, להיות עז כנמר' לעשות רצון אבינו שבשמיים, אמר לו הקב"ה אני הכבדתי את ליבו לא ממנה הן המידות הללו.

מלחין פוחחות המשמה

'בא אל פרעה', כי אני הכבדתי את ליבו' וכו'. מבאר רבינו גזירות פרעה והמושי גלות מצרים אינם מושס שפרעה רצה זאת מרצוינו, אלא מפני שהקב"ה הכבד את ליבו, כדי שייתגלו יסוי ה' ונפלאותיו. לפחות, כשיוחדי נתקל בימי"ר בדרכם המפריעים לו בעבודת הבורא, ישית אל ליבו שהמניעות הללו באות מהקב"ה, המעידו בניסיון, כדי שהאדם יגלה את כוותנת שמו.

פיצד טנחיילם אמונייה

ילמען ספר באזני בנק ובן בנק... וידעתם כי אני ה' וכו'. מבאר רבינו יהושע רוקח מבעל זע"א רצונכם לטעת בלב בניכם את האמונה וידעתם כי אני ה' חביבים אתם עצמאים להיות מאמינים תחילת.

רמז לפניהם זפניהם בפניהם

ילמען ספר באזני בנק ובן בנק... וידעתם כי אני ה' וכו'. מבאר תורה לי יצחק זע"א מודיע רך במכת ארבה נצרכו בנק ובן בנק', אפשר לבאר זאת בדרך הרמז על הפסוק (יהושע כד) "וְאֶרְבָּה אֵת זֹרֶן" איתא בכתביו האורי"ל שישראל (208) בגימטריה ארבע פעמים 'בני' (52), היינו בנים ובני בנים. لكن במכת ארבה נצרכו גם 'בן' וגם 'גום' וגם 'בן בנק'.

שליטה דזרחות

ילמען ספר באזני בנק ובן בנק... וידעתם כי אני ה' וכו'. מבאר ה'כלי חמודה' יש כאן שלושה דורות "באזני בנק ובן בנק", וזה לא תיפסק האמונה מכם. כמו שדרשו חז"ל במסכת בבא מציעא (פה, ב) אמר רבבי יוחנן, כל שהוא תלמיד חכם ובנו תלמיד חכם ובן בנו תלמיד חכם, שוב אין תורה פוסקת מזורעו לעולם.

מספר מעשנה משוכבת

ילמען ספר באזני בנק ובן בנק... וידעתם כי אני ה' וכו'. מבאר רבינו יהושע טרונק מקטונין זע"א בעל ההגדה אומר "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרוי זה משבחה". ומפרשים את "הרי זה מהשובח" שעל ידי זה הספר נעשה משובח. וזהו לולמען ספר... וידעתם כי אני ה' על ידי שתספרו, תגעו להכרה "כי אני ה'".

פאלמה נסית

וילמען ספר באזני בנק ובן בנק... וידעתם כי אני ה' וכו'. מבאר ישראל נצטו להימול קודם צאתם ממצרים, כדי שלא יסמכו על כוחות עצם. יצאו נא כوابים וחולשים לדרך המדבר, ועל ידי כך יוכחו את אמונהם ואת ביטחונם בה.

אי אפשר להמשיך

'כי גורשו ממצרים ולא יכולו להתמהמה' וכו'. מבאר רבינו יעקב משה חרלי"פ זע"א ברגע האחרון של הגלות חשו והרגשו ישראל בעצם שאין שום אפשרות להישאר יותר במצרים ולפיאלו לעוד רגע אחד. זהו וולא יכול לחתמה מהו. لكن היהת היציאה בחיפויו כזו.

צבאות ה' שעמדו על המשמר

ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים וכו'. מבאר רבינו הרי"ץ עבדת אשוי הצבאה מתואפיית בשתי תכונות: א) אין הם פועלים על פי הבנות והשגנות, אלא על פי ההוראת המצבאים. ב) הם פועלים מתוך משירוטת נשף, הן בחגינה הן במתקפה, עומדים על משמרותם בכל התוקף ובஸירות נשף. בני ישראל מאוכנים יבניהם ועמי, ואחריו יציאת מצרים וקבלת הורה נקראו ישראל עבדים. את התואר 'צבאי' חס נושאים מיציאת מצרים יצירא כל צבאות ה' מארץ מצרים". צבא הוא כל מי שעומד על המשמר במצרים ממש. ב策ת ישראל ממשרת אמונהם נקרו אן, כי בהיותם במצרים עמדו על משמרות אמונהם בஸירות נשף, לא שניו את שמות, לשונם ולבושים.

לקיים בנו חכמי ישראל

ה齊ור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרופא הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של

מורות המרא דאתרא

הగאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א

הלוות ברכת הפיורות - ב'

ש - תבשיל "פירה" העשו מעיסת תפוחי אדמה, מהי ברכתו?

ת אמונה כבר ביארנו בעולמים הקדומים מחלוקת הפסקים>Aboutות פרי שנטון ודק עד שאין צורתו ניכרת, מכל מקום הכל מודים שאם דרך אכילהו בכך אין ברכותו משתנה. לפיקך מاقل הנקרה פיראה העשו מיעשת תפורי אדמה, ברכתו "בורא פרי האדמה", האיל ודריך אכילתנו בכך, וכן כל גיווץ בואה.

ש מי שטעה ובירך על פירות העץ "ברוא פרי האדמה" או להיפך, מה דיננו? ומה הדין אם טעה ובירך על פירות העץ או האדמה "שהכל נהייה בדברו"?

ת - בירך על פירות העץ "בורה פרי האדמה" יצא, שכן גם פירות העץ צמיחות מן האדמה. אבל המביך על פירות האדמה "בורה פרי העץ" לא יצא, שחר לאי בא מן העץ, ומכל מקום אם טעה ובירך על כולם שישכהל נהייה בדברו" יצא, מפני שבכך הוא בולבל את הכל וגם פט יינוי ונבללים בה.

ש מי שהתחל בברכה מתווך כוונה לסייע "בורא פרי הארץ" אך לאחר שהזכיר שם ומלכות נוצר מיד שהוא פרי האדמה, האם יוכל להגיד "בורא פרי הארץ"? ומה הדין בזה להיפון?

ת יש אמרורים שאין יצאים ידי חובה בברכה כל שאל פתח בה על דעת לסייעם לתיקונה, וכן היא דעת הרמב"ם. ולפי שיטתה זו, הפותח לברך מותן כוונה לשיעים "בורא פרי הארץ" וכן אחר שהוחכיר שם ומלומת שהוא פרי הארץ, יסרים "בורא שם כבוד מלכנו שלולם וצד", אך לא יטעם מוננו עד שיחזור ויבדק "בורא פרי הארץ". וכן אך לדעת רבים מופוסקים אין כוונתו מעכבות, לפיכך יסרים "בורא פרי הארץ". וכן הוא עיקר להלכה. ובעל נשר הרוצה לחוש לכל הדעות, יסרים "בורא פרי הארץ" ויטעם מוננו קצת, ואחר כל יביך על מין אחר מפירות הארץ ויכוון לפטור הפרי הקדום בברכה זו. אולם במצב הפקן, כגון שזה הפרי מפירות העץ והוכח בתחלית ברוכתו שהוא פרי הארץ, יסרים "בורא פרי הארץ" לכל הדעות שהרי כבר נתברר שכרכת "הארמה" פורטת גם את פירות העץ.

ש - מי שטעה ובירן על פרי האדמה "ברוא פרי הארץ" ונזכר בטעותו והוסיף תון כדי דברו "ברוא פרי האדמה", האם יצא ידי חובה?

ת – דבר זה נתן במחוליק הפסיקים. אולם לפי הכלל של ספק ברוכת להקל יצא ידי חובה, ובלבך שהוסיף "ברוא פרי האדמה" תוק כדיברו. והוא הדין בשאר הרכבות כגון שביעיך "ברוא פרי הארץ" על דם שרובכם שהכל נהיה בדבורה ונזכר בטעמו ובסעוי פוד בעדי דיברגו "שָׁבֵבְלָה וְגַבְרָה" אין

ש - המברך על כוס משקה אין בטורם הספיק לטעום ממנה נפל מידו ונשפך, האם יכול למשוג או לטעום ממנה?

ת - אם היה בכונתו להוציא ולשנותו עד מהמשקאות שהיו מונחים לפניו, רשאי למזוג משקה אחר ולשנותו על אותה ברכה. אך אם לא היה בכונתו לשנותו עד זולת אותו הocus השנפך, הרי זה יסימן מיד "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" ויהזור בברך על משקה נערף אם רוצח לשנותו. וכן הוא הדין לגבי ברכת הפירות.

ש - המברך על פירות שהוא מונחים לפני ואחר כן הביאו לפני פירות נוספים,
באם ארונו למותו ולרבץ עליהם?

ת אם היה בדעתו לאכול מהה שיביאו עוד לפניו, אין צורך לחזור ולברך עליהם ואפיו שסבירו סיים את כל הפירות שהו מונחים לפניו בשעת הברכה. אבל אם לא היה דעתו בכך, הרי זה צריך לחזור ולברך עליהם אף שעדיין מונח לפניו מן הפירות הראשונים. ומה דברים אמורים למי שאוכל בבבתו, אך אורח המתארח בבית אחר, אותו צריך לברך על פירות אחרים שהביאו לפניו אחר שסבירו בירך מאותו המין, אף על פי שלא היה דעתו עלייהם מפני שאין שארום אוכל על דעת הבעה בית.

דבר רבני השכונות

הרוה"ג אברהם טרייקי שליט"א
רב שכונה ד' וrob "חברה קדשא" באר שבע

לימודים ולקחים בעבודת ה'

שהתמים זכר בנסניה היה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו" (יב.ב).
מכסכת שבת (ע) נאמר: שדרון של העזים השגורות והאריות
לכלת בראש העדר לפני הכבשים החרוזות המנתולות לאיטן. ומדוע? פירש הרב חיד' א'
כבריתו של עולם", כמו שהחושך נברא לפני האור. והכבשים הלבנות,
את היצור הרע המתולה לאדם משעת לידת, והכבשים הלבנות,
משתרוכות מאחורה, מסמלות את היצור הטוב, המשיע רק בהנום האדם
מציאות. ואמר הרב בעל ה"בן איש צץ' צץ', שלפיכן נצטוינו לקחת
תקרבן הפוך מן הכבשים ומן העזים, כי יש לו לאדם למדוד הן מן היצור
טובם, המדריכנו בדרך טוביה, והן מן היצור הרע. כיצד? על כך המשיל
תשול: פעם פגש היצור הטוב ביצור הרע, אמר לו היצור הרע: "עד מתי
לחם זה בזה, ועד מתי תתגונ כלל עצותיך? והלא כבר קרא לי שלמה
מלך' ידין', וכן קרא' יlid', ועל הילד לשמעו לקול המבוונ' אמר לו היצור
טוטוב: "זרבבה, לך קרא שלמה המלך' טסלי', ולוי קרא' חכם, ואן החכם
שמעו לכסייל" אמר לו: "אף על פי כן, בבקשה ממך, השלים איתי לשעה
זאת". אמר לו: "מה תרצה לעשות באותה השעה?" אמר לו: "ברצוני
זהזמן אחד מאושך לבי מורת". אמר לו היצור הטוב: "את מי תרצה
זהזמן?" אמר לו: "חסיד פלוני", אמר לו: "ומי מוע בעדי לך וזה זמן
אותו!" אמר לו היצור הרע: "חסיד גודל הוא ולא שמע בקולו, אלא אם כן
שלטך על הזמנה", אמר לו היצור הטוב: "כן אעשה, אךן לו רשות ללקת
אלאו מושב לצים". בא היצור הירא לזרע חסיד ודיבר על לו ללקת לשם
חחותה. "הילך אויתו חסיד לבית המורת, הקשיב מעת לדיבור הילচנות
שההעל שם, הילך לחדר הצדדי שישחקן בו קלפים, התונון בשעות
כלל אורחות בית המורת ושב לביתו, והיצור הרע הולך אחריו לראות
יציד השפע עליו כל מה שראה. וירה, והנה החסיד וכוס אל ביתו ווופל
ליל מיטתו בקהל בכיה וצעקה מרוה. נזעקה אליו רע'יתו ואמרה: "מה לה,
איש?" אמר לה: "כלי זאב היה לי, והלילה מסורתו אויתו לבדיקה, ואמרו
יש שהזאב מעורב בסיגים וערכו איטו ובו" אמרה לו: "מה זה דבר?" וכי
גונין לך כל זרב? וכי מתוך שכירותת תדברי?" אמר לו: "איי ישכו, וודע
גונין את אשר אדרב. ליבי הוא כל הזאב שלו, אשר בו איי עובד את בוראי
ליל מי", והלילה העמדתו למבחן, ביל מי' סבור היית, שליבך זו ותורה,
הרב מזוקק, ואני עובד את הבורא בחשך ובשמה. אך הלילה זה ראיית
ההתורה והמצוות אז נוכחתי לדעת כמה וחזק אני משילימות עבודה
היא", והלב שחשבתי שהוא זאב טהור ומזוקק, התגלגלה לי כמעורב בסיגים
כפפוסותלוי" כسمעו היצור שחויה ובראש מורד, כי לא עלתה מחשבתו בידיו, ויהי
עוצמי כיצד איי ותוקן כך לגמור הקדשו? כאשר ראיית באיזו
התבונת שמחאים וצוחקים שם, ואני לא העתית לשמחה זו בעסק
התורה והמצוות אז נוכחתי לדעת כמה וחזק אני משילימות עבודה
היא. ואנושאים הנוטנים ברשות, להחטאים בשיחה בסלה בתוך התפללה,
תתפללה בלבד כוונה, ברגע של כיבודים קטנוניים, ווארה שהחסיד
אטפל בכוונה יעלית, בחשך ובהתלהבות כפ' קלפים ממנהנו בכל
שם. ויסופק היצור כפ' ימים ויאמר: "איך ותקיים כי מאור חז'ל' גאנטן הילן
בקיש ל' קוריימ, גודזו לו את איזוניס... לעיתים אונדו רואים אונשי עסקים
עסוקים במלاكتם ונונה הקפה מונח לפvierם והם אינס נוגעים
בזה מהלהט של העבודה, אף שההמסקה מתקרר הם אינס שמים לב
כך. ואני, שיושבים ועוסקים בתורה הנה הקפה מונח לפניינו ואנו מיד
זוגמים ממנו ולא "שוכחים" לשותות ממן. וכן צריכה להיות בחינותו
של האדם את עצמו עד כמה הוא דבוק בהש"ת. כאשר האדם מק'יט
אצווה והוא "ח' אורה, מתלהב ממנה, יומם המצוות אצלו היה גראה
אחר כפי שכתב אוrh החז"ם הקודש, שאם היה בני אדם מרגשיים
שמתיקות ועריבות התורה היו "משתגעים" ומתלהטים אורה. לתורה
שוב ה"ו, ומ' שיריגש במתקיות מAMIL' תילחב ויתלהט באhabת תורה.
זואים אנו, שיש לנו לאדם למדוד איך מן היצור הרע ומפעליו לדעת
ונצלם לעבודת ה' כראוי. ועל כך נאמר: "מן הכבשים" - אלו כוחות
יציר היטוב, "מן העזים" - אלו כוחות היצור הרע, "תקחו" - למודים
לקחtip בעבודת ה' בוגרא יתברן

הרב אברהם טרייקי

ישראל זרד ז"ל בר פריהה
לבר"ג ג' ניסן ה'שכ"ז – כ"ב ניסן ה'שכ"ט

אתרגו בט"ו בשבט

י' שבט הילולה צדיקייה הרבי הרלויישץ אושעא

הילד מודה בחום לאביו ורץ בהתרגשות לעבר חנות האתורוגים היידועה של ר' זלמן זוננפלד. כשהוא מותיצב בין הלקויות גונן אליז' ר' זלמן שואל: "כ"כ, מה רצונך?". משיב האתרגו מוהדור אני רצחא!>.

"וכמה יש לך?", מוסיף המוכר שאלות. הילד פותח את ידו, ונוטן למוכר לספר את המטבחות שבידיו.

מabit בנו ר' שלמה בסלחנות ואומרו: "טוב, גש לך החנות. שם תמצא אתרגו בשביב". בשום אופן אל החטט בארגנים אחרים שכחנות, שמעת?". הילד מהנהן בראש בחיבר וניגש לאל המקומ שאליו הפנה אותו בעל החנות.

מורים הילוד אתרגו אחד, מביט בו ומהזירו למקוםו. מרים אתרגו שני, וגם בו הוא מוצא פגמים. כך הוא מוחפש בין האתורוגים, ופתאום הוא מעלה מעמקי הארגו אתרגו יפה ומוהדור שושבה את ליבו. ככל שהוא מסובב אותו ומביט בו אין הוא מוצא בו שום פגם. זה אתרגו מושלם בכל המובנים. הן נצבעו היפा, הן נגידלו הנאה, והם פיטם מפואר לו.

בהתרגשות רבה הוא מציג את האתרגו לר' זלמן. ר' זלמן מביט אתרגו ומתחילה לגעור בילד: "הלו אמרי לך לא לגעת בארגזים אחרים. וכי חשבת שאמכו רך אתרגו שכוה בכמה פורחות?! מחריו של אתרגו זה הוא פאי מואתים מהסכים שבידך".

הילד מנסה להציגו ולהסביר שמצוין את האתרגו בארגנים שלאיליהם המוכר שלח אותו, והוא נגע בארכו אחיה. אך בעל החנות ממן לא האמין לו.

למולו של הילד מותערבים בשלב הזה לקחוות השווים בחנותה. הלו הנו להביס בילד הצער הבורר לעצמו אתרגו. עשו כן מיעדים באחוני ר' שלמה כי צודקים דברי הילוד.

רגשי חרטה מלאים את המוכר על שחasd לשואה בילה. הוא גם רואה בכך את ר' ההשגה, ולכן הוא פונה אל הילד בחיק סלחני ואומר: "נראה שמן השמיים רצוי לזכות השנה באתרגו מוהדור, וכמיון שהגע לך ר' בדור כשרה, הרי הוא שלך. בואי".

נאושר יכול מתקבל הילד לידי את האתרגו, עטוף ואדרו כראוי, ליעני הלקאות השמחות בשחתתו הוא יצא מן החנות בריצה, להראות את האתרגו לאביו ולספר לו את אשר אروع.

رك בהגיעו הביתה, ולאחר שנרגע מעת, הוא נזכר פתאום בימה שארעט בט"ו בשבט אשתקה, ובמלותיו של הצדיק מזעוהיל, כי אכילת ריבת האתרגו בט"ו בשבט והဖילה על האתרגו סגולה הן לאתרגו נאה ומוהדור בחג הסוכות. הוא מספר זאת לאביו ודמעות עמודות בעיניו שניהם.

לעלוי נשמת
רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עלייה זל' **והרבנית רחל טרייקי ע"ה**
בת טמי' זל' **ת.ג.ב.ה.**

עם עין טובה המצלמה מוצעתה

אחרי שהרבוי הרליישץ יצא מירושה הקומוניסטי, קרא לתלמידיו להתאנד באינגד שיפעל להפצת התורה והיהדות בכל מקום. במכותב לאינגד פירט שני טיפוסי בני אדם, שי מי שראה רך חסרונות בזולת ובמקומות מגוריו. כל דרכי העבודה חסומים בפניו, כי בכל פינה שפונה, הוא רואה רק חסרונות. כשבמבקשים ממנו לפחות, הוא מшиб "עמ' מי אוחבר ואת מי אוכל לשתף". ויש מי שראה את הטוב שבזולות ובמקומות מגוריו. כשהוא מתחילה לפועל, הוא מוציא כר נרחב לפועלות כבירות, ומימים ליום מצטרפים אליו חברים נוספים העוזרים לו, והוא זוכה לשיתוף פעולה גובר והולך.

אתחלת ששהאל סקמה פט' שסכמה

בתחלת מלחות עולום השניה שהה רבוי הרליישץ בורשה. הוא סייר וכי בימי תשורי שנת תש"ש הפיצו הגרמנים בעוצמה רבה את העיר. הוא וקובוצה מתלמידיו הישיבה מצאו מחסה במקלט, שבו שחו עוד יהודים, מוחונים גנווניס. ופתאום עד המקלט מופיעו אדיי של פצצה שנחתה בקרבת מקומות. לשונות אש חדרו לתוכן המקלט. באותו רגע בקעה קריאה "ישמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". לימים אמר ספרנטנית מפי כולם "אתה קראת 'שמע ישראל', שבאה מותוך אמונה תמיימה, פתחה הרבי לפניו מעינות חדשין של אהבת ישראל והדרתך דרך רוץ לפני כל בני ובנות ישראל, יהיו מי שהו".

המשימה הושלמה

בעיצומו של המאבק שנייל הרבי הרליישץ למן שמירת גחלת היהודים ברוסיה, הורע מצב בריאותו. הרופאים ציוו עליו לסתוע למעיינות המרפא בהרי הקוקוז. לאחר שידולים רבים, רוכב כוכום אמידים עשרים עס אימנו. המקום המה מיהודיים רביים, רוכב כוכום אמידים עשרים מופלים, שנחנו לנפשו במקומות היוקרתיים. מיד בבואו כינס הרבי את היהודים בעלי ההון ודיבר על ליבם לעמוד לימין הפעילות למען ייסוד ישות, בתני הכנסת ומקוואות טהרה. למשך שוב קיבוץ הרבי עוז יהודים ועורג גס כסות להפריש ממומום לצרך האפיות. כך חלפו הימים והויה עליו לחזור לבתו. תמהה מאה אימו ואמרה "מה היה עלי האמבטיות הבריאות ששלך לשוטה?". "אני את שלי כבר עשית", השיב הרב כי. המשימה שבשלב התגלול מן השמים שנשלה חיל לאן הושלמה, ותויה לאל הוכתרה בהצלחה.

שאל את המזומת

יהודי עשיר מקליפורניה בא לנו יורך במיחוד כדי לפגוש את הרבי הרליישץ הוא בא להתייעץ עם הרבי בשאלות עסקיות חובי עולם, קיבל ממנו עצות להצלחה בעסקי. אחר כך התענין הרבי בараחות חייו של האיש ובדריכיו החינוך של לדי. הרבי עיש לו להתחזק בכמה עניינים, וצין שהזיה יביא לו ברכה. האיש החמץ את פניו והשיב "זה לא רראה לי מעשי". אמר לו הרבי "תמהני עלייך. ענייני מושחר באט אלוי מקליפורניה וקיבלת מיד את עצותי, וזאת בשעה שאני סוחר ולא בן של סוחר ואילו בענייני תורה ומצוות, זהה בתחום ההתמחות שלי ושל אבותי, אתה סבור שעצתי אינה מעשית".

בית דין צדק לעניינו ממונות

شع"י הרבנות והמועצה הדתית בא"ר שבב

לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א

טלפון: 052-7670510

שבת שלום!

אוירה חגיגת מרגשת בשוקי ירושלים ל夸ראט ט"ו בשבט. דוכנים עם מוסטן קרירת צבעוניים גראם בכל פינה, ותושבי העיר קונים בשמוחה, מתחם חיבת ארץישראל, כדי לחתך שכח והודיה לקב"ה על טובו ושפלו.

בבית-מדשו של רבינו שלמה מזעיריל, בשכונת ביתישראלי בירושלים. נערכת סעודת חגיגת לרגל היום. על שולחנו מוגמות זו אחר וו קערות וסלילות מלאות מימי פירות מרהייב עיי. בצדדים מוגשים, ואף ריבת אתרגונים משובחת שהוכנה בידי אש אחד החסידים.

האדמו"ר מתיישב על מוקומו ומוחילה להתבונן בפירוט. השאלה באיה פרי לבחר לברכת 'בורה פרי העץ' היא עניין הלכת מורתך, ואכן, לאחר הרהור קל הרבי בוחר פרי, מרכך עלי בכוונה רכה וטועם. לאחר מכן הוא מחלק את הפירות בין הנוכחים.

בתוך קר נכסן לבית-המדרש ילד חביב בן עשר. הנער מוכר לנוכחים, بحيתו מתגורר בסביבה ומוכר תופת בית-המדרש, ונגנה לצפתה באירועים המתרחשים בו, כמו היטיש' המסורתי של האדמו"ר.

הצדיק מסמן לילד להתקרבות. נוגש פושע הילד אליו והרבי שואל אותו: "ריבת אתרגון כבר טעםת?".

הילד משיב בשילילה, והרבי מגיש לו קר מרכיבת האתרגונים ומורה לו לברר ולטוטם. לאחר שהילד טועם ומורו לו הדבר: "הויזע אתה כי סגולה גדולה היא לאכול אתרגונים בט"ו בשבט?". בראש-השנה לאילנת נידונים הפרות ונידון גם האתרג שיכוח להישג כל אחד ואחד. לכן אנו מתפללים היום על האתרג שילח הסוכות הבא עלילינו לטובה, שיהיה יפה ומוהדור".

הילד חזר למקומו, ובחלוף ט"ו בשבט הוא שוכח את הדרורים למגاري. חודש תשרי מגיע, ועמו שוק ארבעת המינים. עם כל המולתו וככלותנו. גם כאן סוכבים נער ירושלים בז' הדרונים ועוקבים אחר הגעה. הם צופים בסחריהם המכרים בקהל קולות על סחרותם, וביהודים מודקים במצוות הבודקים בעין בחונת את ארבעת המינים. יהיה בתכילת ההידור.

באותה שנה מתמלא הילד האמור ברצון עז לאתרגו מוהדור ויפפה משלה. בשנים הקרובות בירך עיל אבעה המינים של אבוי, הוא יודע שרפונת אבוי וڌוקה בז' בדור. ואך בקשוי הוא יכול לknut לעצמו את ארבעת מינים. אולם החשк הנдол שהתעורר בלביו גובר והולך, ולכטוף הוא מנגלה לאבוי את מובוקשו.

שמעו האב את דברי הילוד, ולייבו מתרונן לנוכח חיבת המזווה הממלאה את לב הילוד. מצבוי הכלכלי איינו אפשר לו למן אתרגו מוהדור בעבורו בנה. אך הוא מוציא מוכיסו כמה מטבחות ונותניםليل, בתקופה שצליית למצויא אתרגו בכיסף הוה.